

תפארת הצדיקים

זהו ספרים גדולים ונוראים, וחדושי תורה נפלאים

הם חדשים ממש לא הובאו בשום ספר ומיפוד, ועל איני התירה והרואה
הצטבעו, סאת חרביים הנאונים הגדולים הקדושים נשמרם בנוי מרומים,
אשר נקובים בשמותיהם הקדושים בעבר להם, יכסה דברי תורה ומוסר
יצאים מהב, אשר יתלהב לב הקורא בהם לעבודת הש"י ולהנהיגם
בראותו את נודל פליאת מסירת נפשם, בשביל קדושת הוי"ת ותורתו
הקדושה, זכותם יגן עלינו ועכ"א, במקורות נאמנים, בראש כל ארץ
סחפורים, כאשר יראה עין הקורא מטיים.

וגלוח לזה קונטרס יקר הגהות וחדושי הרמ"ז על ספר הקדוש
והמחזר הנודע בכל תפוצות ישראל **ספר הסידים** סאת ב"ק
אדוני אבי מ"ר הרב הגאון הצדיק חסיד ועניו חריף ובקי בנבלת ולנסר
בנשיק כקש"ת רבי **מרדכי זאב** זצוק"ל האבד"ק קאלביעל בעהמ"ב
קול הרמ"ז על מחדש תחומא וש"כ, ועוד כמה דברי תורה יקרים
וקדושים, חבארי כאן ממנו, עלה השמיטה שנת הרנ"ג ח' מרחשוון י"ע
ועכ"א, דברי בנו הצעיר המעתיק והמאסף והמלכה"ר ביורת השי"ת
שלמה גבריאל ראזענמאל מפה ווארשא.

ווארשא תרס"ט.

ברפוס ר' נחום סבאראוואלסקי, געשא 18.

אלה המה הרבנים הנאונים הצדיקים הקרושים. אשר תובאו מהם נכאן. סיפורים וחרושי תורה. מסודרים ע"פ א"ב.

הרה"ק ר' ליבלי איינר מלובלין
 הרה"ק ר' מאיר טרגליות, זקני
 הרה"ק ר' מרדכי מנעטכין
 הרה"ק ר' מרדכי מקרעטיניץ
 הרה"ק ר' משה החתם סופר
 הרה"ק ר' מרדכי ממשערנאביל
 הרה"ק ר' מנחם מענדיל סקאצק
 הרה"ק ר' משולם פיוויש טבערוזאן
 הרה"ק ר' מאיר מפרומשלאן
 הרה"ק ר' מרדכי יוסף מאיזבנא
 הרה"ק ר' מנחם מענדיל מווארקא
 הרה"ק ר' נפתלי כ"ץ
 הרה"ק ר' פינחס מקארין
 הרה"ק ר' פריץ מפרשיסחא
 הרה"ק ר' פייבוש טהובניב
 הרה"ק ר' צדוק הכהן מלובלין
 הרה"ק ר"ר שפחה בונם מפרשיסחא
 הרה"ק ר' שמעון דייטש
 הרה"ק ר' שרגא פייביל מגריצא
 לקומי תורה יקרים יוצאים מלב
 קדוש וטהור.

הרה"ק ר"ר אלימלך מליזענסק
 הרה"ק ר' אהרן המגיד מוויטאמיר
 הרה"ק ר' אברהם יהושע העשיל
 הרה"ק ר' אלעזר רוקח טאמשטרם
 הרה"ק ר' אלעזר מקאזניץ
 הרה"ק ר' דוד מלעלוב
 הרה"ק ר' דוב בעריש מביאלא
 רבינו הגדול ישראל בעש"ט הק'
 הרה"ק ר' יעקב יצחק הרבי מלובלין
 הרה"ק ר' יעקב יצחק היהודי הק'
 הרה"ק ר' ישראל המגיד מקאזניץ
 הרה"ק ר' ישראל מרוזין
 הרה"ק ר' ישראל מוולעדיניץ
 הרה"ק ר' יעקב מליסא
 הרה"ק ר' יצחק מוואז'קא
 הרה"ק ר' יחזקאל מקאזמער
 הרה"ק ר' יוסף מאומבילא
 הרה"ק ר' יצחק מאיר מגור
 הרה"ק ר' יעקב ארי' מראדומין
 הרה"ק ר' יעקב דוד מאמשנאו
 הרה"ק ר' ליבוש מואקילקאוו

הוא אדוני אבי מורי הרב הנאון הצדיק רבי
 מרדכי זאב ז"ע הנ"ל. וגם ב' גרגרי זאב מאביו. הוא זקני
 הצדיק המקובל מפורסם בתורה ובחסידות בנש"ק הרב ר'
 שלמה גבריאל מפייעטרכוב. וצוקל"ת. שמוכא בשמו
 בכתי"ק של בנו. הוא אאמ"ד הרמ"ג וצוק ל הנ"ל.

הקדמת הכותב והמאסף

ישיבתנו הישרים יהיענו הנאמנים, אל דרכי נאמני ישראל, כראותם יחד את תפארת הצדיקים הקדושים הגאונים הגדולים אדירי בית ישראל, אשר עמדו המיד בפרץ לפרסם אלהיהו ית"ש בכל העולם, ולטעת אמונתו ית"ש ותורתו הקדושה בלב כל אחד ואחד מישראל, ועיי גודל תורתם וקדושתם ומסירת נפשם כשביל קדושתו ית"ש בכל רגע ורגע, היו זכריהם יוצאים מן הלב ונכנסים אל הלב ועייזו פעלו בדבריהם הקדושים שכל היוצא מפייהם יצאה באותות ומופתים נוראים שהראו לעין העולם, עיי שררכו בדרך הקדוש של העיר וקדיש מן שביא נחית הוא רבינו הגדול אשר האיר לכל העולם כולו בתורה וקדושתו רבינו ישראל בעשיית זצוק"ל זיי"ע. והוא אשר ליטר רעת לכל בית ישראל אשר אין שום דבר בעולם שיהיה לו קיום בלי חיות אלקותו ית"ש, וממילא כל ריבור ואמירה ועשיה של האדם צריך הכל להיות לכבודו ית"ש במסירת הנפש, כדי להחזיר הדבר אל שורשה, וכמו שאמר זקני הרב הצדיק החסיד המקובל המפורסם בנשיק בקי"ש הר"ר שלמה גבריאל זצוק"ל. מפיעטרוקוב, לחריף א' שלקח [סיגאר] בפיו ותחב אותו כך לנר של חלב לעשנו, ולא הניחו אותו זקני זצוק"ל, והחריף הזה רצה להוכיח לו שמצד הדין מותר, מטעם שהוא נ"ש לפגם, הגם שבאמת אסור מצד הדין כמ"ש הפ"ת [יו"ד סי' צ"ב סק"ה] שנ"ש לפגם הרי אסור לכתולה ועוד כמה ראיות לאסור עיי"ש, אך זקני זצוק"ל אמר לו שכוונתו אחרת היא, דהנה כתוב כל פעל ה' למענהו, והיינו לעברו ית"ש בכל פרט דבר, ולפיו גם עישון מיטון וכדומה היא עבודה להשיית ככל דבר עבודה וצריך להיות כשביל כבודו ית"ש, וכשהיא עבודה צריכה הכנה בידוע, ואם קודם חתיכת נייר וכדומה והולך להדליקו בהנר ואח"כ מעשן בו או יוכל כ"כ וכ"כ לעשות הכנה, אבל כשתחוב ישר להנר כודאי שאין בו הכנה, וא"כ אין בזה כבוד שמים ית"ש ורפח"ח. ושמעתי שגאון וקדוש אחד אמר שלמד עצמו לעשן מכ"ק זקני זצוק"ל הנ"ל, וזאת היא דרך רבינו הקדוש הבעשי"ת הנ"ל, אשר אמר הגאון הקדוש שר התורה רבינו צדוק הכהן מלובלין וצוקללה"ה בשם בוצינא קדישא גדול מרכן שמו הוא חכם הרוים רבינו ר' שמחה בונם מפרשיסחא וצוקללה"ה שרבינו הבעשי"ת היה האריז"ל ורבינו הרבי ר' בעך מטעוריש היה הקדוש רבינו חיים וויטאל וצוקללה"ה זיי"ע, ולכן אין דידוש שפעלו דבריהם ודברי תלמידיהם ודברי תלמידי תלמידיהם אשר הלכו בדרכיהם, והיו דבריהם נשמעים בשמים כמו הראשונים זיי"ע. וידוע במה"ק שכל המספר בשבחי הצדיקים הקדושים כאילו עוסק במעשה מרכבה. ומובן בפשוט עפ"מ"ש ארמו"ר רבינו הכהן זצוק"ל הנ"ל בספרו הקדוש „צדקת הצדיק" שהצדיקים הן הן המרכבה שמרכיבים עליהם השי"ת עיי"ש, ומהו יוכל בנקל לבוא ליראת השי"ת, כמבואר בגמ' [פסחים כ"ב ע"ב] שר"ש העמכוני פירש מלררוש את ה"א תירא כי אמר שאין לייחס שום מפל להבור ית"ש, עד שבא רע"ק ודרש לרבות תלמידי חכמים, והיינו דהוא הוא יראת השי"ת שגודלת העבד ניבר גדולת האדון, ולמה מכבדים אותו, הוא רק מפני שש להאדון

הקדמת הכותב והמאסף

להצדק כידוע. עי' במ"ש זקני המהרש"א זצ"ל, וכמו שהובא ב"שם הרמב"ם ז"ל שהם טעם צורת הכרוכים בביהמ"ק שהם צורת המלאכים משרתי הש"ת ואכמ"ל. ועיני ראו ולא זר את דרך הקודש של אדוני אבי מו"ר הרב הגאון חסידא קדישא בנשיק ר' מרדכי זאב זצוק"ל זי"ע שהו' ג"כ מהלמדי תלמידיהם ונכד הראשון שבהלמדי רבינו הכעש"ט זי"ע הלא הוא הגאון הקדוש רבינו מאיר מרגליות זצוק"ל האב"ד לכו"כ ואוסטראה והיה רב מדינה על ר"פ עיירות, יהיה דבוק ברבינו הכעש"ט עוד מילדותו כשהיה בן י"א שנה כידוע, ואאמ"ר הנ"ל היתה שקידתו כתורה. ותפלה עד להפליא, וזכה שכל מה שיצא מפיו הקדוש בן יצ"ה. וכמה אנשים ה"שעו על ידו בכמה ענינים נפלאים, וכמה שנענשו ר"ל עכו"ר כמ"ש [בכרות י"ם ע"א] שאני צורבא מרבנן דקב"ה תבע ביקריה עי"ש, ובאמת נתקיים אצל אדוני אבי מו"ר זצוק"ל מה שכתב הוא בעצמו בחידושיו למשניות וזלה"ק [אבות פ"ג משנה ר"ן כל שרוח הכריות נוחה הימנו וכו'] עי"ש. ולבאורה מלת רוח מאי עבדתיה הכא והי' צ"ל כל שהכריות וכו'. אך הענין הוא רהנה כאמת מצינו בנמ' איפכא [כתובות ק"ה ע"ב] האי צורבא מרבנן דמרחמין ליה בני פתא לאו משום דמעלי מפי אלא משום דלא מוכח להו במילי דשמיא, ואי' ג"כ כגמ' רבה רהוה מני ליה כולי מחמא עירו עד דאביי אמר לו מאן אחים הספירא, אבל הענין דהנה כתוב מוכיח אדם אחרי חן ימצא ופירש"י ז"ל מוכיחו על עבירות שבידו, לאחר זמן חן ימצא בעיניו וכו' אחרי מופלג עי"ש, וזהו שאמר כל שרוח וכו' היינו רוח החיים שבקרבנו הוא הנפש שבו נאמר ויפח באפיו וגו' והרגום א' לרוח מסללא, וזה סימן שגם בשעת התוכחה רוח החיים שנפח בו הש"ת היה נוחה ממנו מיד, כיון שאחרי מופלג חן ימצא זהבן ודפח"ח, ואין רצוני כעת לספר מעשיות ממנו, אך דבר אחד שנחוצ' לדעתי אזכיר, מה שהייתי בשעת מעשה, הנה אאמ"ר הרמ"ז זצוק"ל הנ"ל לא הניח תמיד להחם המקוה בעש"ק חזון ואיש אחד בר אוריין שהיה אוהב למאוד מים חמין העיו פניו ומען לפני אאמ"ר שרדצה דוקא שיניח להחם המקוה, אבל אאמ"ר לא הסכ"ם בשו"א במענו שכך פוסק הרב"א הקדוש זצוק"ל בשו"ע, והעיו האיש לומר שהוא בעצמו יסיק ואז לא כעם חלילה אאמ"ר ז"ל רק צוה למנור את המקוה ונמץ המפתח לעצמו, והאיש קצף מאוד ואמר שישכר המנעול, אבל האיש המחזיק המקוה אמר לו שלא ירהיב עוזו בנפשו לעשות בן כי יתחרט כמוכן, וכל זאת ראיתי שאאמ"ר ישב במנוחת נפש ולמד כדרכו בקודש, אך כאשר קצף האיש למאוד והעיו פניו למאוד ואמר אל אאמ"ר זצוק"ל תדעו שכל בני העיר שוחקים עליכם בזדככס, אז השיב אאמ"ר זצוק"ל כוה"ל: "בעוה"ז היום שוחקים ממני אבל כוה"ב אני אשחוק מהם", ומיד נתבהל האיש ויצא לחוץ ועמד משתומם כשעה חדרא אצל גר' א' כאשר ראיתי, והנה האיש הזה חסא ברותחין ונכוה ברותחין ר"ל כידוע לבני העיר סופו ר"ל, הגם שבדאי סבכד בג"ע מנוחתו כי היה בר אוריין ויר"ש, אך כזאת היה אולתו שכבד כפרה מיתתו ר"ל, ואאמ"ר זצוק"ל הגם שלא חסר ממקוה כל ימיו ואעפ"כ בעש"ק הנ"ל לא הלך אפילו למים צונן רק רחץ פניו וכו' בספל מים כמבואר בשו"ע, וראוי עכ"פ לבני עירו שלא לפרוץ גדר שלא להסיק, כי באתריה דרב הוא מגינם ומושיעם כידוע. כל זאת הביאני לקבץ ולאסוף הסיפורים האמיתיים שספרו אנשי האמת, כאשר תחזייה עיני הקורא מישרים בפנים ב"תפארת הצדיקים" ויתגו עדיהם ויצדקו אשר כל המעשיות שהובאו ככאן מעורבים בדברי תורה שמביאים את האדם לידי י"ש ועבודתו ית"ש, וזהו י"ל כוונת מה שאנו אומרים בכל יום כבה"ת גהע"ב נא ה"א

הקדמת הכותב והמאסף

את דברי תורתך בפנינו וכו', והיינו שכל מה שנהיה אנחנו מרבדים בפנינו היא מעורב בדברי תורה, והוא כעין בכל דרכי דעתו ואכמ"ל. ולכן העירות בהרבה מקומות בדרך אמר המאסף כמו מ של דברי תורה, להראות שכל עניני דברי הקדושים, יהודותם בהררי קודש בדברי חז"ל הקדושים, כמ"ש [ע"ז י"ט ע"א] אזילו שיחת חולין של ת"ח צדיכה תלמיד, ובמדרש [תהלים ק"ד] אפי' שיחתן של ישראל תורה היא ואכמ"ל. והגם שלא עשיתי פה מאימה דק כמוריק מכלי אל כלי, מ"מ אקוה להשי"ת שחלילה לא עסקתי בדברים בטלים ברנעים המועטים יתיהו לי פנאי לכתוב הדברים הללו, וכמו כן מה שהקרבתני על מזבח הרפום מכבר, כי עכ"פ קיימתי בנפשי טהי"כ [משלי ג יד] טוב סתרה מסהר כסף וגו', והקושיא ידועה הלא כתיב וכל הפע"ך לא ישוו בה, שאין שום דבר בעולם שיהיה לו השתוות עם התורה, ואם אין לו שום השתוות אין שייך להלל שדבר זה טוב מזה כמובן, אך פ"ו אאמ"ר הרבנ"ה צ"ר מרדכי זאב וצוק"ל הג"ל י"ט"ש, "ספרה" הוא מלשון שאמרו חז"ל סחור סחור לנירא אמרי וכו', והיינו שהפסוק אינו מדבר מלימוד התורה עצמו רק ממי שמסבב עצמו סביב התורה, גם זאת נ"ב יותר כספר ורפח"ח. ואני אסיים בזה סיום הפסוק, "ומחרוץ תבואתה" היינו דמי שמסבב עצמו אצל התורה"ק ולומדיה א"א שלא יקלוט מהם עכ"פ שמץ כנהו, שיזכה להדש עכ"פ גם הוא איזה חידוש מלקו שקבל כידוע בסה"ק, והו תבואתה דייקא שחדושי תורה נקראים תבואה כמו שדדשו חז"ל עה"פ מי אוהב בהמון לו תבואה, גם תבואה כזו יותר טוב מהחנן והכן כי קצתו, ולא אמנע מלברך את ידי"נ הרב המאו"ג חו"פ ר' פנחס מנחם זינגער שליט"א האברך לענמשיין ובעת מו"צ פה ווארשא בן הרב החסיד המקובל ר' שמואל זצ"ל ממצאנשאוון והתן דנאון הצדיק ר' יעקב מרדכי שליט"א האברך בולגרייא שהיה לי למכ"ייע שיש בו ממש בכמה ענינים שבספר הזה כאשר הובא בפנים וזכות הצדיקים. הק' י"ג עליו ועלינו ועכ"י"א *

דברי הכותב והמאסף הצעיר שלמה גבריאל ראזנבאל.

